

(ΑΠ. ΠΑΥΛΟΣ) ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ Θ' ΘΕΣ/ΝΙΚΕΙΣ
(ΚΕΦ. Β' 15)

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 469

ΕΤΟΣ ΙΗ' ΚΥΡΙΑΚΗΝ 31 ΜΑΪΟΥ 1965 (Π.Ο.Η.)

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΗΛ. 628.280 ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 ΑΘΗΝΑΙ Τ. 147

Ἀξιοδρῆνητον υατάντημα

Θλιβόμενοι καιρίως καὶ ἀλγοῦντες ἄλγος βαθυτάτον διαμαρτυρόμεθα ἐντόνως ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ θρησκευτικοῦ τούτου ὀργάνου διὰ τὰς ἀσεβεῖς καὶ ἀντορθοδόξους ἀντιλήψεις καὶ ἰδέας τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀλιβιζάτου, ὅστις ἢ παρὰ τὴν ὀρθὴν πίστιν φρονεῖ καὶ πολιτεύεται, ἢ περιπίπτει εἰς ἀτοπήματα γλώσσης ἀσύγγνωστα, ἐπὶ τοῦ σοβαρωτάτου ζητήματος τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως.

Εἰς προσφάτους δημοσιεύσεις του διακηρύσσει, ὅτι: «**πᾶσαι αἱ θρησκείαι ἔχουν ὡς βάσιν τὴν πίστιν, ὁπότε ἀπασαὶ κατέχουν τὴν ἀλήθειαν**». Χείρων μωρολογία καὶ κακοδοξία δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐκφρασθῇ ὑπὸ Καθηγητοῦ Θεολόγου καυχωμένου ἐπὶ σοφία καὶ θεωρουμένου ὡς αὐθεντία εἰς τὰ τοιούτου εἶδους θεολογικὰ προβλήματα. Διατὶ τότε ὁ κ. καθηγητὴς δὲν καθίσταται θιασώτης μιᾶς οἰασδῆποτε ἄλλης θρησκείας καὶ αὐτοῦ ἔτι τοῦ Πανθεïsμοῦ ἢ τοῦ Βουδισμοῦ, καθ' ἣν στιγμὴν πρεσβεύει, ὅτι ὅλαι αἱ θρησκείαι κατέχουν τὴν ἀλήθειαν; πρὸς τί ἡ ἐμμονὴ του ἐν τῇ «Ὁρθοδοξίᾳ»; διὰ ποῖον λόγον δὲν ἀκολουθεῖ ἐν ἄλλο δόγμα, ἔστω τοῦς Δυτικούς, πρὸς οὓς σφόδρα ἐρωτοτροπεῖ, ἀφοῦ καὶ οὗτοι κατὰ τὴν γνώμην του εὐρίσκονται ἐν τῇ περιοχῇ τῆς ἀληθείας; δὲν ἐντρέπεται ὁ κ. Ἀλιβιζᾶτος καὶ δὲν αἰσθάνεται

ἐν ἑαυτῷ δηκτικὰς τὰς τύψεις τῆς συνειδήσεως διὰ τὸ ἀξιοδρῆνητον κατάντημά του καὶ τὴν κατασκαυδάλισιν τόσων χριστιανικῶν συνειδήσεων; δὲν ἐρυθριᾷ ἀπὸ ἐντροπὴν καὶ δὲν ἔχει ἵχνος ἀνθρωπίνης φιλοτιμίας καὶ χριστιανικῆς συνειδήσεως διασαλπίζων δημοσίᾳ τὰς ἀτόπους, πεπλανημένας καὶ ἀντορθοδόξους δοξασίας του, αἱ ὁποῖαι τὸν ἐκθέτουν ἀεπανόρθωτως εἰς τὸ Πανελλήνιον καὶ τὸν παρουσιάζουν ὡς ἀνθρωπάριον μεστὸν οἰήσεως, κουφότητος καὶ ἀναισθησίας; Εἰς τὰ ἀσεβέστατα καὶ λίαν ἐπιζήμια πνευματικῶς δημοσιεύματά του ταῦτα μεταξὺ ἄλλων γράφει ἐπίσης, ὅτι «**οἱ ὀρθόδοξοι κληρικοὶ πρέπει νὰ προπέμπουν εἰς τὴν τελευταίαν των κατοικίαν καθολικοὺς ἢ ἑτεροδόξους ἐν γένει, ἐν περιπτώσει ἀνάγκης, ἵνα μὴ οὗτοι προπέμπωνται ἀνευ τῶν κεκανονισμένων ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας εὐχῶν καὶ τῆς γλυκειᾶς ἐλπίδος τῆς αἰωνίου ζωῆς**».

Ἀσφαλῶς ὁ κ. Ἀλιβιζᾶτος ἡ ἐμωράνθη παντελῶς ἐκ τῆς πολλῆς σοφίας καὶ πολυπειρίας του ἢ παρεφρόνησε, εἰς οἷαν περίπτωσιν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ καταλογισθοῦν εἰς αὐτὸν εὐθύνη. Δυστυχῶς ὅμως οὔτε τὸ ἐν συμβαίνει οὔτε τὸ ἄλλο, διότι ὁ πολὺς κ. Ἀλιβιζᾶτος θεωρεῖται ὡς κορυφὴ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Π ρ ο ς

Τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος (παλαιομερολογιτῶν) στιχοῦσα ταῖς παραδόσεσι ταῖς ἀμολύντοις τῆς Ὁρθοδοξίας τῶν Πατέρων ἡμῶν, εὐχεται Ὑμῖν θερμῶς συγχάροισα ἐκ βάθους καρδίας, ἔτη πολλὰ ἐορτάζειν τὴν ὑμετέραν Μεγαλειότητα μετὰ δόξης πολλῇ καὶ πλήρῳσιν πόθων ἐθνικῶν καὶ Ὁρθοδοξίας.

Διὰ τὴν Ἱ. Σύνοδον

ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

καὶ αὐθεντία ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων καὶ πολλάκις ἐμφανίζεται ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος εἰς συνέδρια, συμβούλια, διασκέψεις καὶ παντοίας ἄλλας ἐκδηλώσεις ἐκκλησιαστικάς, ἵνα δεικνύη τοῖς ἑτεροδόξοις τὸ μεγαλεῖον τῆς Ὁρθοδοξίας !!!...

Ὡ ἀγία καὶ φίλη Ὁρθοδοξία! ὁποίους προβατοσχήμους λύκους ἔχεις ὡς ὑπερμάχους σου! εἰς οἷους κενολόγους, μωροσόφους καὶ κακοδόξους ἀνδρας ἀναθέτουν τὴν ὑπεράσπισίν σου!

Ἀλλὰ δὲν πτοούμεθα, οὔτε καὶ δειλιῶμεν, διότι ὁ «Θεὸς ἐμώρανε τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου» καὶ «ἐξέλεξάτο τὰ ἀσθενῆ, τὰ ἀγενῆ καὶ τὰ ἐξουθενημένα», ἵνα δι' αὐτῶν λάμψη τηλαυγῶς ἡ ἀγία Ὁρθοδοξία καὶ μεταδώσῃ τὸ ἀνέσπερον καὶ αἰγλήῃεν φῶς τῆς εἰς πᾶσαν ψυχὴν διψῶσαν τὴν ἀλήθειαν καὶ ποθοῦσαν νὰ πῖν ἐκ τοῦ «ὕδατος τοῦ ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον».

Τὰ φληναφήματα καὶ αἱ ἄκαιροι μωρολογίαι τοῦ κ. Ἀλιβιζάτου ἐν καιρῷ θὰ καταπέσουν καὶ θὰ παραδοθῶν εἰς τὴν λήθην καὶ ἐν τῷ προσώπῳ του θὰ εὖρῃ ἐφαρμογὴν τὸ ψαλμικὸν λόγιον: «καὶ τὸ μνημόσυ-
νον αὐτοῦ ἀπώλετο μετ' ἡχου», ἡ ἱερὰ ὁμῶς Ἰδεολογία τῆς Ὁρθοδοξίας θὰ διακρινεῖται καὶ θὰ παραμένῃ ἀκραιφνὴς καὶ ἀναλλοίωτος μέχρι συντελείας τοῦ αἰῶνος, ἵνα διὰ τοῦ Ὑπερουρανίου καὶ ἐξαστράπτοντος φωτός τῆς καταυγάζῃ καὶ φωτίξῃ πάντας τοὺς θέλοντας νὰ γευθῶσι τῆς θείας χρηστότητος καὶ νὰ ἐνταχθῶσιν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἥς «πύλαι ἁδοῦ οὐ κατισχύουσιν», κατὰ τὴν ἀψευδῆ ἐπαγγελίαν τοῦ Θεοῦ Δομήτορος Αὐτῆς.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

Μέσω Ἀρχιμ. Μερκουρίου Καλοσκάμη

Σοφία Μοναστηριώτου	500
Ἀγγελος	500
Μαρία Πουλάκη	1800
Ἱ. Μον. Ἀγ. Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου	
Λυκοβρύσσω	500
Σοφία Μπαρμπιά	100
Σταῦρος Κοκλῆς	1000
Κωντῖνα Σταυροπούλου	1000
Σταυρούλα Σταυροπούλου	1000
Μαρία Ἀνδρεοπούλου	150
Οὐρανία	1000
Ἀνώνυμος	100
»	200
»	1000
Ἑρμανουὴλ Καφούρος	100
Σταμ Γκολέμη	100
Σοφία Μπαρμπιά	100
Ἀγγελικὴ Γιαννοπούλου	100
Μαρία Μπαρμπιούλη	500
Ἀνώνυμος	1000
	10.750

Μέσω Ἀρχιμ. Παναρέτου Πετρίδη

Ἀνώνυμος Κυρ α	200
»	1000
	1200

Μέσω Νικ. Μάρου

Βασίλειος Παναγιώτου	50
Διάφοροι Κυρίαι	55
Κωντῖνος Ζαχαρίας	50
Μιχαήλ	50
Γεώργιος Χατζῆς	50
Διάφοροι Κυρίαι	72
Διάφοροι Κύριοι	65
Βερονίκη Βογιαντζή	10
Μαρία Βερτοπούλου	50
Μαρκουτσο	50
Βασίλειος Μαρῆς	200
Γεώργιος	500
Στυλιανὴ Σουλιώτη	50
Χαρίκλεια Λαδοπούλου	100
Ἀνώνυμος	300
Αἰκατερονή Χαρίτου	50
Ἑλένη	200
Διάφοροι	60
Δημήτριος Ν. Μαρῆς	100
Χαρίκλεια Παρασκευοπούλου	500
Μαρία Κανάκη	100
Φραντζέσκα Χανιώτη	100
Ἀνώνυμος	71
Νικόλαος Δρυμαλίτης	50
	2.923

Σύνολον 14.873

Ἐκ προηγουμένου 231.668

Γενικὸν Σύνολον 246.541

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ
ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΩΝ
ΕΡΓΑΤΟ-ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΤΩΝ

Ἐν Νικαίᾳ τῇ 5 Μαΐου 1965

Πρὸς

Τὸν Ἐξοχώτατον Πρόεδρον Κυβερνήσεως καὶ
Ἵπουργὸν Παιδείας κ. Γεώργιον Παπανδρέου

Ἀθήνας

Ἐξοχώτατε,

Μετὰ ἀπὸ ἓν ἔτος ἐπανερχόμεθα καὶ πάλιν πρὸς
ὑμᾶς, διὰ τὸ ἐκκρεμές θέμα τῶν ὁπαδῶν τοῦ πα-
λαιοῦ ἑορτολογίου.

Γνωστὸν τυγχάνει πρὸς ὑμᾶς, Κύριε Πρόεδρε,
ὅτι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 45/51 πράξεως τοῦ Ἵπουργι-
κοῦ Συμβουλίου ἐδιώχθησαν ἀπηνῶς χιλιάδες ὁπα-
δοὶ τοῦ παλαιοῦ ἑορτολογίου, ἐξωρίσθησαν Ἀρχιε-
ρεῖς, ἐξυρίσθησαν σεβάσμιοι Ἱερεῖς, κατηδαφίσθη-
σαν Ἱεροὶ Ναοί, ἐποδοπατήθησαν λείψανα Ἁγίων
Μαρτύρων, Ἐπιτάφιοι ἐβεβηλώθησαν, λαϊκοὶ ὁπα-
δοὶ τοῦ ἐφυλακίσθησαν. Καὶ τὸ πικρὸν εἶναι, ὅτι ἐ-
διώχθησαν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Δημοκρατίας,
τῆς ὁποίας συμμετείχετε.

Ὁ ἑλληνικὸς Ὁρθόδοξος λαὸς ἠγανάκτησε καὶ
διὰ τὰ ἐσχάτη περάσαν 14 χρόνια. Δυστυχῶς αὐτὰ
τὰ χρόνια τὰ ἐξεμεταλλεύθησαν ἄλλοι.

Κύριε Πρόεδρε,

ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἡ Δημοκρατία
ζημιώθηκε καὶ Σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ ἄρετε τὴν ἀ-
νωτέρω 45/51 πράξιν καὶ σὺν τοῖς ἄλλοις νὰ νομο-
θετήσητε ὑπὲρ τῶν ὁπαδῶν τοῦ παλαιοῦ ἑορτολο-
γίου, διότι εἶναι ἡ καλυτέρα μερὶς τοῦ ἑλληνικοῦ
λαοῦ, ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ πρέπει νὰ τὴν κερδί-
σετε γιὰ πάντα.

Πρὸ ἡμερῶν ὁ Ἵπουργὸς Προεδρίας κ. Παπα-
σπύρου, ἐξύβρισε τοὺς παλαιοεορτολόγους διὰ τη-
λώσεων του. Σημειώσατε, ὅτι αὐτοὶ οἱ πιστοὶ εἶναι
ἐκατοντάδες χιλιάδες καὶ δὲν χρειάζεται νὰ τοὺς δι-
δωμεν κατεῦθυνον ἀντίθετον.

Ἄλλωστε ὁ κ. Παπασπύρου ἐξηπάτησε τοὺς πα-
λαιοεορτολόγους τῆς ἐπαρχίας του καὶ κατὰ τὸ πα-
ρελθὸν ἐζημίωσεν τὴν Κυβέρνησιν τοῦ ἀειμνήστου
Στρατηγοῦ Πλαστήρα. Σήμερον ζημιώνει τὴν Κυ-
βερνήσιν Σας καὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ θὰ πρέπει νὰ ἀ-
νακαλέσῃ τὰς ὑβρεῖς του.

Ὁ Ἀειμνήστος πρῶην Φλωρίνης Χρυσόστομος
εἶχεν εὐχηθῇ εἰς τὸν Σοφοκλῆ Βενιζέλον νὰ πεθάνῃ
ἐκτὸς Κυβερνήσεως διὰ τὰ εἰς βάρος τῶν Ὁρθόδο-
ξων παλαιοεορτολογιτῶν μέτρα, δυστυχῶς σήμερον πού
θριαμβεῖ ἡ Δημοκρατία ὁ ἀειμνήστος Σοφοκλῆς Βε-
νιζέλος δὲν βρίσκεται εἰς τὴν ζωὴν. Δυστρεπὲς βέβαια
ἀλλὰ γεγονός, διότι «φοβερόν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖ-

ρας Θεοῦ ζῶντος».

Κύριε Πρόεδρε,

διορθώσατε νομοθετικῶς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν
παλαιοεορτολογιτῶν καὶ ἀναγνωρίσατε τοὺς ἱερεῖς
παντὸς βαθμοῦ ὡς καὶ τὰς ἱεροπραξίας αὐτῶν. Χι-
λιάδες γὰρ καὶ βαπτίσεις δὲν ἔχουν ἀναγνωρισθῇ.
Περιμένουν Εσᾶς.

Ἀναμνησθῆτε τῶν ἀειμνήστων Ε. Βενιζέλου καὶ
Ν. Πλαστήρα, οἱ ὅποιοι ἐτάχθησαν ὑπὲρ τῶν ὁπα-
δῶν τοῦ παλαιοῦ ἑορτολογίου. Ὁ μὲν πρῶτος ἐδή-
λωσεν ἐν τῇ Βουλῇ τὸ ἔτος 1932, ὅτι οἱ παλαιοεορ-
τολόγισται πρέπει νὰ ἀπολαμβάνουν ὅχι μόνον τῆς
ἐλευθερίας τῶν ἀλλὰ καὶ ἐὰν εἶναι πτωχοὶ νὰ τοὺς
ἐνισχύσουμε οἰκονομικῶς καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἔχουν
ἰδίους Ἱεροὺς Ναοὺς καὶ ἱερεῖς παντὸς βαθμοῦ. Ὁ
δὲ Νικόλαος Πλαστήρας ἀπηλευθέρω· ἐν τὸν πρῶην
Φλωρίνης ἐκ τῆς ἐξορίας (Μονὴ Ὑψηλοῦ Μυτιλήνης)
ἐπαναφέρει αὐτὸν εἰς Ἀθήνας.

Κύριε Πρόεδρε τῆς Δημοκρατικῆς Ἑλληνικῆς
Κυβερνήσεως,

προεκλογικῶς ἐκαλέσατε τὸν ἑλληνικὸν λαὸν
νὰ τηρήσῃ τὸ Σύνταγμα. Αὐτοῦ λοιπὸν τοῦ
Συντάγματος τὸ δικαίωμα ἐπικαλοῦνται αἱ χιλιά-
δες ὁπαδοὶ τοῦ παλαιοῦ ἑορτολογίου καὶ συγκε-
κρίμενα τὸ ἄρθρον 2 παράγραφος β. (Ἡ ἐλευθερία
τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως εἶναι ἀπαραβίαστος).

Ὡς πιστεύομεν Σεῖς εἰσθε σοφὸς καὶ τὸ «δὲς ἐ-
ξαρματεῖν οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ ἐστὶ».

Θὰ ἠθέλαμεν νὰ ἀσχοληθῆτε μὲ τὸ ἀκανθῶδες
τοῦτο θέμα καὶ νὰ τὸ ἐπιλύσητε ὀριστικῶς καὶ νὰ
εἰσθε βέβαιος, ὅτι ὁ Ὁρθόδοξος ἑλληνικὸς λαὸς θὰ
σᾶς ἐκτιμῇ, ἀλλὰ καὶ ἡ ἱστορία χρυσοῖς γράμ-
μασι θὰ Σᾶς μνημονεύῃ διὸ μέσου τῶν αἰώνων.

Σταματήσατε πλέον τὴν δουλεῖαν πού ὑφίστανται,
οἱ ἀκραφνεῖς οὗτοι Ἕλληνες πολῖται καὶ ἀφοῦ μά-
λιστα εἶναι τηρηταὶ τῶν παραδόσεων τῶν ἑπτὰ Ἀ-
γίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων.

Περαίνοντες πιστεύομεν, ὅτι θὰ ἀπονείμετε δι-
καιον εἰς τοὺς δικαιούχους δικαίου καὶ ἀγωνιστὰς
τῆς Ὁρθοδοξίας.

Μετὰ Σεβαστοῦ

Φιλικῶτατα

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς Μ. Χ.

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32-ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ. 628-280

Διευθύνεται ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς
Ἵπεύθυνος Συντάξεως Γεώργιος Κόττης
Κάνιγγος 32 Ἀθήναι 147

Ἵπεύθυνος Τυπογραφείου Γ. Σερμπίνης
Θεμιστοκλέους 33 Ἀθήναι

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Ἐσωτερικοῦ : Ἐξάμηνος δραχμὰς 15.—
» Ἐτησίᾳ » 30.—
Ἐξωτερικοῦ : Ἐξάμηνος δολλάρια 2
» Ἐτησίᾳ » 4
Τιμὴ Φύλλου δραχ. 1

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι πᾶσα ἀποστολὴ χρημάτων
εἴτε διὰ ὀφειλὴν συνδρομῶν ἐφημερίδος ἢ διαφό-
ρους ἄλλας εἰσφορὰς πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ἱεροῦ
ἡμῶν ἀγῶνος δέον ἀπευθύνεται, διὰ Ταχυδρομικῶν
ἐπιταγῶν ΜΟΝΟΝ, πρὸς τὸν Ταμίαν Ἀρχιμ-
ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΝ ΚΑΛΟΣΚΑΜΗΝ, δδὸς Κανιγ-
γος 32 — Ἀθήναι 147.
(Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.)

Ἀνοιχτὴ Ἐπιστολὴ

Πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ἀργολίδος κ.κ. Χρυσόστομον

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Μήπως ἀπὸ Θεῖον ζῆλον κινήθησαν οἱ εἰσηγηταὶ τοῦ νεωτερισμοῦ τούτου; «Οἱ γὰρ θεῖφ ζήλω κινούμενοι πάντοτε τοῖς πατράσι συμφωνοῦσι καὶ τῇ παραδόσει τῶν τῆς ἐκκλησίας θεσμῶν, τῶν δὲ ἐναντίως ἐχόντων ὡς ἐχθρῶν ἀποφεύγουσι» βεβαιοὶ ἡ 7ῃ Ἀγία Οἰκουμενικὴ Σύνοδος (Mansi 13).

Διὰ τοῦτο ἡ Μα, Ἀγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ χαρακτηρίζεται ἐν πνεύματι Ἀγίῳ ὡς «ὑπαγόρευμα τοῦ διαβόλου» πάντα νεωτερισμὸν καὶ ἀποφαίνεται διὰ τῆς ἐγκυκλίου τῶν 4 Πατριαρχῶν τὸ 1848 καὶ τῶν περὶ αὐτοὺς Ἱερῶν Συνόδων καὶ παραγγέλλει εἰς τὰ πιστὰ αὐτῆς τέκνα χάριν τῆς ἐαυτῶν ψυχῆς σωτηρίας τὰ ἑξῆς: «...κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας, ἣν παρελάβομεν ἁδολὸν παρὰ τηλικούτω ἁδρῶν ἀποστρεφόμενοι πάντα νεωτερισμὸν, ὡς ὑπαγόρευμα τοῦ διαβόλου» ὁ δεχόμενος νεωτερισμὸν κατελέγει ἑλλιπῆ τὴν κεκηρυγμένην Ὀρθόδοξον πίστιν. Ἀλλ' αὕτη πεπληρωμένη ἤδη ἐσφράγισται, μὴ ἐπιδεχομένη μήτε μείωσιν, μήτε αὔξησιν, μήτε ἀλλοίωσιν, ἣν τινὰ οὖν... Ἀπαντες οὖν οἱ νεωτερίζοντες ἢ αἰρέσει, ἢ σχίσματι ἐκουσίως ἐνεδύθησαν κατάραν ὡς ἱμάτιον, κἢν τε Πάπαι, κἢν τε Πατριάρχαι, κἢν τε Κληρικοί, κἢν τε Λαϊκοί ἔτυχον εἶναι, κἢν ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ ἀνάθεμα ἔστω εἰ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε... Ἀνθιμος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, Ἱεροθέος Ἀλεξανδρείας, Μεθόδιος Ὀντιοχείας, Κύριλλος Ἱεροσολύμων καὶ αἱ περὶ αὐτοὺς Ἱερὰ Σύνοδοι.

Σεβασμιώτατε,

Ἐφ' ὅσον διαπνέεσθε ἀπὸ τὸν θεῖον ζῆλον ὑπὲρ τῶν ἀκαταλύτων θεσμῶν τῆς Ὀρθοδοξίας τῶν Πατέρων ἡμῶν καὶ ἐφ' ὅσον τὸ Παπικὸν ἡμερολόγιον ἀντίκειται καὶ εἰς τοὺς Ἱεροὺς κανόνες, οἱ ὁποῖοι βροῦν. «Τὰ Ἀρχαῖα ἔθνη κρατεῖται καὶ κατακεκριμένον συνοδικῶς ὑπὸ τῆς Ὀρθοδοξίας εἶναι καὶ τὸ σχίσμα δημιουργεῖ, δὲν νομίζετε ὡς καθήκον τῆς Ἱεραρχίας νὰ σπεύσῃ νὰ ἀποβάλῃ τὸν ἀνιορθόδοξον καὶ ὀδνιῖον τοῦτον νεωτερισμὸν, τὸ ἀπαίσει ν τοῦτο ἔργον τοῦ διαβόλου, δ.ἀ νὰ ἀποσείσῃ τὸ βάρος τῶν εὐθυνῶν καὶ τῶν ἀρῶν ἀπὸ τῶν ὥμων αὐτῆς, ἀπέναντι τῆς δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ, τὰς ὁποίας ἐπισύρει διὰ τῆς ἀνοχῆς περαιτέρω τοῦ νεωτερισμοῦ τοῦ Παπικοῦ ἡμερολογίου;

Δὲν θεωρεῖτε ὡς ὑποχρέωσιν ἱερὰν νὰ ἐνώσητε τὰ διεστῶτα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ νὰ ἐπαναφέρητε τὸ καθεστῶς τῶν Ἀρχαίων Οἰκουμενικῶν Ἀγίων Συνόδων ἀκαινοτόμητον, ὡς ἀπαιτεῖ ἡ ἔννοια τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ ὡς ἐπιβάλλει ἡ Δόξα αὐτῆς;

Ὁ Κύριος ἐναντὶ ὧν τῶν παρανομούντων Ποιμένων καὶ ἀκολουθούντων αὐτοὺς δὲν ἐπιφέρει δικαιοσύνην καὶ τὴν ὁργὴν Αὐτοῦ, λέγων: «Ρομφαία ἐξεγέρθη ἐπὶ τοὺς λύκους ποιμένας, καὶ τοὺς τὰ πρόβατα συνταράσσοντας διακέχρησο» διὰ τοῦ Προφήτου Ζαχαρίου. Ἐπίσης διὰ τοῦ Προφήτου Ἰζεκιὴλ βεβαιοῖ, ὅτι ἀποστρέφει τὰ πρόσωπόν του ὁ Κύριος ἀπὸ τῶν τελούντων καινοτομίαν λέγων: «Ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ μισήσωσιν τὴν ἐπισκοπὴν μου καὶ εἰσελεύσονται εἰς τὰ

Πανελλήνιος Συναγερμὸς

Ὁρθόδοξε Ἑλληνικὲ λαέ,

τὸ ὄνειρόν σου λαμβάνει σάρκα καὶ ὄσπ'.

Κατ' αὐτὰς ἤρχισαν αἱ ἐκσκαφαὶ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Οἰκοτροφείου μας.

Τὴν Κυριακὴν τῶν Ἀγίων Πάντων ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, συμπαραστατομένη ὑπὸ τῶν κληρικῶν της, θὰ καταθέσῃ διὰ τοῦ Ἀγίου Προέδρου Αὐτῆς τὸν **θεμέλιον λίθον** τοῦ ἰδρύματος.

Σπεύσατε πάντες (τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ) νὰ παρευρεθῆτε ἢ νὰ ἀποστείλῃτε τὸν ὀβολόν σας ἐγκαίρως, εἰς μνημόσυνόν σας αἰώνιον.

Τοῦ ἁγιασμοῦ, ὅστις θὰ τελεσθῇ κατὰ τὴν 12ην μεσημβρινήν, θὰ προηγηθῇ πανηγυρικὴ Ἀρχιερατικὴ Λειτουργία ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου, εἰς τὸν ἐκεῖ Ἱερὸν Ναὸν Κοιμήσεως Θεοτόκου. Λεωφορεῖα Τσακοῦ, Στάσις 2α.

ἅγια μου ἀφυλάκτως καὶ βεβηλώσουσιν αὐτὰ καὶ ποιήσουσι φυρμόν (σύγχυσιν, νοθείαν)

Ἀθέμιτος ἡ λατρεία κατὰ τὸν νεωτερισμὸν καὶ παροργίζει τὸν Κύριον.

Σεβασμιώτατε,

«Ὅταν ὑβρίζονται οἱ θεῖοι Νόμοι ὁ σιγήσας καὶ παριδὼν, τὸς οὐκ ἔσται κολάσεως ἄξιος»; Ὁ Θεῖος Χρυσόστομος διαμαρτυρῶμενος κηρύττει διὰ τὸν σιωπῶντα, ἐν καιρῷ ποῦ καταπατοῦνται τὰ θεῖα προστάγματα! Καὶ ὁ Ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στου δίτης βοᾷ πρὸς πάντας: «Μὴ σιγήσωμεν, ἵνα μὴ κραυγὴ Σοδ' ὧν γενώμεθα Μὴ λυπηθῶμεν τὰ κάτω, ἵνα μὴ ἀπολέσωμεν τὰ ἄνω». Ἀλλὰ καὶ ὁ Μέγας Βασίλειος βεβαίως: Ὁ ἐμπιστευθεὶς τὸν λόγον τῆς τοῦ Κυρίου διδασκαλίας, ἐὰν σιωπήσῃ τι τῶν εἰς τὴν πρὸς τὸν Θεὸν εὐαρέστησιν, ἐνοχος ἐστὶ τοῦ αἵματος τῶν κινδυνεύοντων (κ.ζ' 60 ὅρ. τῶν Ἠθικῶν).

Καὶ ὅταν ὁ Νεωτερισμὸς τοῦ Παπικοῦ ἡμερολογίου ἔχῃ τὴν βαρεῖαν σηπασίαν, ὡς ἀντικείμενος εἰς τὴν ἁγίαν βουλὴν τοῦ Κυρίου, εἰς τὸ ἔργον τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος, εἰς αὐτοὺς τοὺς Ἁγίους καὶ θεοφόρους Πατέρας καί, ὡς ἔργον τοῦ διαβόλου, ἐπισωρεύῃ τοσαῦτα κακά, καὶ εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ εἰς τὴν ψυχὴν ἐκάστου τῶν πιστῶν, εἶναι δυνατόν ποτὲ νὰ εὐαρεστήτῃ ὁ Θεὸς εἰς τὰς ἐορτάς, τὰς νηστείας, τοὺς ὕμνους καὶ τὴν λατρείαν, τὴν ὁποῖαν προσφέρουν οἱ νεωτερίζοντες ἐν τῇ Ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ;

Ὁ Ἱερὸς Θεοδόρητος ἐρμηνεύων τὸ χωρίον τῆς Π Δ. «Καὶ εἶπε Σιμωνὴλ πρὸς Σαούλ· εἰ θελήσῃς τῷ Κυρίῳ ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίαι, ὡς τὸ ἀκοῦσαι φωνῇ Κυρίου; Ἰδοὺ ἀκοὴ ὑπὲρ θυσίαν ἀγαθὴ καὶ ἡ ἐπακρόασις ὑπὲρ στέαρ καρῶν! «βροντοφωνεῖ (ὁ Ἱερὸς Θεοδόρητος);» Διότι λατρεύει τις (λέγει ὁ Προφήτης) τὸν Θεὸν μὲ τὸ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ προστεταγμένα καὶ ὄχι μὲ τὸ νὰ προσφέρῃ τὰ δῶρα, διότι εἶναι ἀπαράδεκτος ἡ λατρεία, ἥτις γίνετα κατὰ παράβασιν τῆς βουλῆς αὐτοῦ καὶ πρὸς ἐκείνους συμφορῶν. Τοῦτο καὶ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος καὶ ὁ Μέγας Βασίλειος καὶ οἱ λοιποὶ θεῖοι πατέρες ὁμο-

φώνως ἐντέλλονται νὰ ἀποφειγώμεν πάντα κληρικόν, ὁ ὁποῖος ἐμποδίζει «τὸ ὑπὸ τοῦ Κυρίου προσταγεμένον» ἢ προτρέπει «ποιεῖν τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἡμποδισμένον». «Φευκτὸς ἢ κα βδελυκτὸς ὀφείλει εἶναι ὁ τοιοῦτος ἐκάστῳ τῶν ἀγαπώντων τὸν Κύριον.

Καὶ ἡ ἐντολὴ τοῦ Κυρίου ἀπὸ τῆς Π Δ. εἶναι αὕτη: «Μὴ μέταιρε ὅρια αἰῶνια, ἃ ἔθεντο αἱ πατέρες σου, διότι: «Επικατάρατος ὅς μετατίθῃ ὅρια Πατέρων αὐτοῦ», λέγει ἡ Α Γ. Καὶ διὰ τοῦτο ὁ Μέγας Βασίλειος εἰς τὴν ἐρώτησιν: «εἰ δεῖ παντὶ καὶ ὅτι δὴποτε ἐπιτάσσονται ἱπακοῦν» ἀποφαίνεται «Πειθαρχεῖν Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις, ἐνθυμούμενοι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου» Ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκλουθήσωσι, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν».

Καὶ ὁ Ἱερὸς Μελέτιος ὁ Πηγᾶς ἐλέγχει τὸν νεωτερισμὸν τοῦ Πάπα Γρηγορίου 1'ου εἰς τὸ μερολόγιον καὶ Πασχάλιον καὶ ἀποδεικνύει, ὅτι: «Πᾶσαι αἱ στάσεις, αἱ διχοστασίαι, αἱ τῶν αἱρέσεων ἐπιφορα, αἱ τῆς ἐκκλησίας ταραχαί, δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ «νεωτερισμοὶ φιλοδόξων ἀνδρῶν...» οἱ ὁποῖοι προκαλοῦν «τὴν σύγχυσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν διαίρεσιν εἰς τοὺς πιστούς, διὰ τοὺς ὁποίους ὁ Σωτὴρ παρακαλεῖ τὸν Πατέρα Του: «ἵνα ἐν ὧσι...» καὶ ἐξακολουθῶν λέγει:

«Ταῦτα εἶναι τῶν νεωτερισμῶν τὰ καλὰ καὶ γενναῖα κατορθώματα: διότι ὄχι μόνον τὴν ἐκκλησίαν καὶ ὁλόκληρον τὴν οἰκουμένην αὐτὴν ἐκταράττουν ἀλλὰ περιφρονοῦντες τὰ οὐράνια καὶ ὑπερηφάνωντες τὰ ἄλλα τάγματα τῶν ἀσωμάτων, ἐνόχλησιν παρέχουν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν μακαρίαν καὶ εἰρηναίαν φύσιν τοῦ Θεοῦ εἰς ἐκκίνησιν παροξύνοντες. Διὰ τοῦτο λοιπὸν βλέπομεν, ὅτι παραχωρεῖ (ὁ Θεὸς) νὰ ἔρπονται εἰς ἡμᾶς τόσα πολλὰ καὶ τόσα μεγάλα δεινά, τὰ ὁποῖα βλέπομεν καθ' ἡμέραν νὰ συμβαίνουν εἰς ἡμᾶς...» (ἐπιστολὴ πρὸς Σίλβεστρον Πατριάρχην Ἀλβανδρεᾶς)

Οἱ νεωτερισμοὶ λοιπὸν ἐν τῇ Ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ, οἱ ὁποῖοι γίνονται αἵτιοι νὰ μετακινῶνται τὰ ὅρια τῶν ἁγίων Πατέρων, συνοδεύονται ἀπὸ μύρια κακά, τὰ ὁποῖα διακρίνων ὁ σοφὸς καὶ τῆς

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν πανήγυριν τοῦ Ἁγ. Μεγ. Γεωργίου εἰς τὸ χωρίον Ἁγ. Κωνσταντίνος Φαρσάλων. Διακρίνονται οἱ Ἀρχιμ. Θεωνᾶς Μαργαριτόπουλος καὶ Γεώργιος Πατσαλᾶς καὶ πλῆθος λαοῦ προσελθόντος, παρὰ τὴν συνεχῆ βροχὴν, ἀπὸ τὰ πέριξ παραρτήματα Φαρσάλων—Ρεμματιᾶς—Δομοκοῦ—Λαρίσης καὶ Τυρνάβου.

Οἱ ἀδελφοὶ τοῦ ὧς ἄνω Παραρτήματος δι' ἐπιστολῆς τῶν ἐκφράζουν δημοσίως τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῶν πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἐπειδὴ τοὺς ἀπέστειλε τὸν αἶδεσ. Γεώργιον Πατσαλᾶν καὶ ἡξιώθησαν οὕτω νὰ ἐορτάσουν τὴν Μ. Ἑβδομάδα καὶ τὸ Πάσχα, ἔπειτα ἀπὸ 22 ἐτη.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» συγχαίρει ἰδιαιτέρως τοὺς ἀνωτέρω ἀδελφοὺς διὰ τὸν ἐνθερμον ζήλον τῶν ὑπὲρ τῆς πατρῴας πίστεως καὶ εὐσεβείας.

Ὁρθοδοξίας ὑπέρμαχος, Ἰωσήφ Βρυέννιος καὶ κατὰ τῶν παρανομιῶν ὁμιλῶν καὶ ἀσεβειῶν τοῦ κλήρου ὑψώνει τὴν φωνήν του ἐν μέσῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἥ ὁποία ἐπικαίρως καὶ πρὸς τοὺς Νεωτεριστὰς σήμερον ἀπευθύνεται:

«Διὰ ταῦτα ἔφθασε λέγει ἡ ὁργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ γένος ἡμῶν. Διὰ ταῦτα δι' σπάρται τὸ μύρια πάντων κακά. Διὰ ταῦτα οὐ θαῦμα, πῶς πάσχομεν, ἀλλὰ τοῦτο θαῦμα καὶ πέραν θαυμάτων, πῶς οὐ φέρονται μύριοι οὐρανόθεν καθ' ἡμῶν σκηπτοὶ κεραυνοὶ ... Εἴτα τολμήσει τις ἡμᾶς ἐγκαλεῖν, ὅτι σφοδρῶς τῶν παρανομοῦντων κληρικῶν καθαπτόμεθα; Θεοὶ περιφρονοῦνται Νόμοι. Πατέρων δοξα ὑπερβαίνονται. Πωλεῖται τὰ Θεία, Βσιλεύσαι πάλιν ἡ ἁμαρτία βιάζεται, καὶ πρέπει ὅλως ἐνδοῦναι (νὰ ὑποχωρήσωμεν) ἢ χρὴ ἐν τούτοις σιγᾶν. Καὶ ποῖος Ἄδης τοῦτο ἔρεύζεται;...».

Φανερά ἡ ἀποστασία καὶ ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου πρὸς τοὺς παρανομοῦντας.

Σεβασμιώ ατε,

Τῆς ἀποστασίας ἡ ὁ τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἀγίου Θεοῦ ἐνδείξεις εἶναι ἡ ἀποδοχὴ τοῦ Παπικοῦ ἡμερολογίου.

Εἰς τὴν ἀποστασίαν αὐτὴν παρέσυρε ἡ Ἱεραρχία τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου, τὸ εὐσεβὲς ἔθνος καὶ βαρυτάτην διὰ τοῦτο ὑπέχει τὴν εὐθύνην ἀπέναντι καὶ τῆς ἱστορίας καὶ τῆς δικαιοκρίσιος τοῦ μεγάλου ἡμῶν Θεοῦ καὶ Σωτῆρος τοῦ Κόσμου, Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐνώπιον τοῦ φρικτοῦ βήματος τοῦ ὁποίου εὐὰ ἀπολογηθῶν οἱ ποιμένες καὶ διδάσκαλοι «ὡς λόγον ἀποδώσαντες» διὰ τὴν ἐκάστου ψυχῆντων πιστὸν κατὰ τὴν προφητικὴν φωνὴν τοῦ Ἰεζεκιήλ:» Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τοὺς ποιμένας καὶ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν. Διότι ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνα μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου τὴν ἐπιθυμητήν! Καὶ πρὸς ὑμᾶς σήμερον βοᾷ ὁ Κύριος διὰ τοῦ προφήτου διαμαρτυρούμενος, διὰ τὰς παρανομίας τῆς ἀποστασίας, οἱ Ἱερεῖς ἠθέτησαν τὸν Νόμον μου καὶ ἐβεβήλωσαν τὰ ἅγια μου. Ἄνα μέσον ἁγίου καὶ βεβήλου οὐ διέστειλαν... καὶ ἄλλως «Ἱερεῖς οὐκ εἶπον πού ἐστὶ ὁ Κύριος...; καὶ οἱ ἀντεχόμενοι τοῦ Νόμου μου, οὐκ ἠπίσαντό με καὶ οἱ ποιμένες, ἠσέβουν εἰς ἐμέ»

Ὡστε «ἐπιστράφητε πρὸς με υἱοὶ ἀφρεστικότες» παραγγέλλει ὁ Κύριος διὰ τοῦ προφήτου πρὸς ποιμένας καὶ ποιμαινομένους.

Σεβασμιώτατε,

Ἀποδεχόμενος τὸν νεωτερισμὸν τοῦ Παπικοῦ ἡμερολογίου δὲν ἀναγνωρίζετε ὡς κεφαλὴν ἀνεπιγνώτως τὸν Πάπαν κατὰ τὸν Μέγαν Βασιλεῖον, λέγοντα, ὅτι ὁ ἀποδεχόμενος τὸ ἔργον τινὸς ἐπιγράφεται τοῦτον ὡς πατέρα αὐτοῦ!;

Ταῦτα μετὰ σεβασμοῦ ὑποβάλλοντες εἰς τὴν ὕμετέραν Σεβασμιότητα εὐχόμεθα ταπεινῶς, ὅπως, αἰρόμενοι εἰς τὸ ὕψος τοῦ πομπανικοῦ ἀξιωματικῆς Ὁρθοδοξίας καὶ πρὸς σωτηρίαν καὶ τοῦ παραπλανωμένου λαοῦ, καὶ Ὑμῶν αὐτῶν, συνεργήσετε εἰς τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἀποκατάστασιν τοῦ καθέστотος τῆς Ὁρθοδοξίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἵνα κατασυνθῶσιν οἱ ἐπίβουλοι ἐχθροὶ τοῦ θησαυροῦ τῆς πατρῴας εὐσεβείας εἰς δόξαν τοῦ

Θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτηρίαν παντὸς τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.

Ἐπιτρέψατε δὲ παρακαλοῦμεν νὰ ἐπομνήσωμεν τὴν παραγγελίαν τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν, τὴν ὁποῖαν πρὸς Τιμόθεον ἀπευθύνει, καὶ δι' αὐτοῦ, πρὸς πάντα Ἱεράρχην: «Σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον παραστήσαι τῷ Θεῷ ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὁρδοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιίστασο» (Β Τιμόθεον β, 15)

Καὶ διὰ νὰ εἰπωμεν κατὰ τὸν Ἱερὸν Ἰωάννην Λαμασκηνὸν: «ἐὰν ἐξακαλουθήσετε ἀνθιστάμενοι εἰς τὴν Ἀγίαν Βουλὴν τοῦ Κυρίου ἐναντίον ἡμῶν τῶν ἰδίων ἀκονᾶτε τὸ ξίφος τῆς δικαιοκρίσιος τοῦ Θεοῦ, καὶ πολλῆς μακροθυμίας καὶ ἀγαθότητος. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ Ὑμᾶς, ἀπορρίψατε τὴν κενὴν διδασκαλίαν Ὑμῶν καὶ κατηγορήσατε ἑαυτοὺς καλῶς εἰς ὅσα εἰργάσθητε κακῶς ἀνορθώσατε τὰ παραλελυμένα γόνα α τῆς ψυχῆς καὶ τὰς τραχείας ὁρθᾶς ποιήσατε» καὶ τὰς Ἀγίας φωνὰς τῶν Πατέρων μαζί με ἡμᾶς ἀναπέμψατε, ὅπως με κοινήν τὴν φωνὴν δόξαν ἀναπέμψωμεν τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ Υἱῷ τοῦ Θεοῦ, σὺν τῷ Ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ Ζωοποιῷ Αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν Αἰώνων Ἀμήν.

Μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ

ὁ ἐν Μοναχοῖς ἐλάχιστος

Μᾶρκος Μοναχὸς

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΦΙΛΑΤΤΗΝ ΚΑΙ ΖΩΣΗΝ ΝΕΟΛΑΙΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὡ καλὴ καὶ εὐπατέρεια Νεολαία τῆς Ἑλλάδος, ἐπεὶδὴ πρὸς σὲ ἀείποτε ἀτενίζουσα ἡ γεννησμένη καὶ θρεψαμένησε Πατρίς παρὰ σοῦ δι' καλῶς προσδοκᾷ καὶ τὰ τροφεῖα τῆς ἑαυτῆς εὐημερίας καὶ δόξης· τό δε καὶ διότι ἐκ πείρας γνωρίνομεν, ὅτι ἡ πᾶσιν ἡμῖν ἡ πολυφίλτατος Ἑλλάς ἡ Πατρίς μας, ἀδύνατον νὰ προβῇ προκόπτουσα καὶ κραταιουμένη ἠθικῶς καὶ πολιτικῶς χωρὶς τῆς συμπράξεως τῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς, τοῦ πρωτίστου καὶ ἰσχυροτάτου τούτου μέσου τῆς ἐπὶ τὰ κρείττω προαγωγῆς ἡμῶν. Ἀρα τὰ τέκνα τῆς Ἑλλάδος ἔχουσι χρεῖαν ἀληθοῦς καὶ γνησίου θρησκευτικοῦ φωτισμοῦ, καὶ βεβαίας ἐπιγνώσεως τῆς τε λατρείας, καὶ τῶν μετ' αὐτῆς συνημμένων λοιπῶν ἀρετῶν, αἵτινες δέον νὰ κοσμῶσιν ἕκαστον, καὶ ὡς ἄτομον, καὶ ὡς μέλος πολιτείας θεωρούμενον. Ταῦτα δὲ πάντα, ὥσπερ καὶ ἡ ἀληθὴς σοφία, εἰσὶν ἀπόρροια τοῦ φόβου τοῦ Κυρίου καὶ τῆς εὐσεβείας, κατὰ τὸ ἄλλαν θαστον ἐκεῖνο τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος ἀξίωμα **«Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, εὐσέβεια δὲ εἰς Θεόν, ἀρχὴ αἰσθήσεως»**. Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐκ τῆς λογικῆς τῶν πραγμάτων αὐτῶν θεωρίας, οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν ἀρνεῖται, ὅτι ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες χρεωστούμεν καὶ τὴν ὑπαρξιν καὶ τὴν γλῶσσαν, καὶ τὴν περισωθεῖσαν ἀκεραιότητα τοῦ γένους ἡμῶν καὶ αὐτὴν τέλος τὴν αὐτονομίαν, εἰς τὴν Ὁρθόδοξον καὶ θεόδοτον ἡμῶν Πίστιν. Ὅτι δι' αὐτῆς ταύτης ἐδώκαμεν εἰς τὴν ἱστορίαν μοναδικὸν παράδειγμα ἀναστάσεως ἔθνους, οὐ μόνον πρὸ αἰώνων πεπτωκότος, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ πολλῶν

ὡμῶν δεσποτῶν καὶ ἀπανθρώπων τυραννηθέντος· καὶ ὅτι ἡ θεία χάρις ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα ἐπισκίαζεν ἡμᾶς ἀνέκαθεν, ἡ δὲ κραταιὰ χεὶρ τοῦ Ὑψίστου, ἀπ' αὐτῆς τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ πολυμόχθου καὶ περικλεοῦς ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος ἀγῶνος ἡυλόγει ἡμᾶς καὶ τὰ ὄπλα ἡμῶν καὶ παρείχεν ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς καὶ ἐξουθενήμενοις ἀνηκούστους νίκας καὶ τρόπαια κατὰ τῶν ὑπερφηάνων ἐχθρῶν ἡμῶν· τέλος δὲ αὐτοὶ μὲν *==συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν==* πάντες οἱ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως ἀγωνισάμενοι οἱ τινες ἐξηρχόμεθα μὲν εὐάριθμοι πρὸς ἀναριθμητούς, δεκάδες πρὸς μυριάδας, μηδὲν ἔχοντες, ἀλλὰ πεινῶνες, καὶ διψῶντες καὶ γυμνητεύοντες, πολλάκις πρὸς ἀφθόνως περισσεύοντας παντὸς εἶδους ἐφοδίων πολεμικῶν, καὶ φέροντες μεθ' ἑαυτῶν ὅλας τὰς ἀποθήκας τροφῶν καὶ ποτῶν, καὶ ὑπὸ ἄλλων ἰσχυρῶν πολυτρόπως βοηθουμένους· ἀλλ' ἐξηρχόμεθα ὁμονοοῦντες, καὶ καθωπλισμένοι τὰς ψυχὰς καὶ τὰς καρδίας διὰ τῶν ὀπλων τῆς ὁλοσχεροῦς πρὸς τὸν Ὑψιστον ἐλπίδος καὶ ἀφοσιώσεως, κεχορησμένοι δὲ καὶ πλήρεις τροφῆς πνευματικῆς καὶ μέθης, ὡς εἰπεῖν ἱερᾶς ἐκ τοῦ πρὸς τὴν πίστιν καὶ τὴν Πατρίδα ἐν θεοῦ ἡμῶν ἔρωτος καὶ ὧ τοῦ θαύματος! ἀνεδεικνυόμεθα νικηταὶ καὶ τροπαιοῦχοι κατὰ τε γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν.

Ταῦτα πάντα λοιπὸν, ὧ ὀρθόδοξε Νεολαία τῆς Ἑλλάδος, τί ἄλλο εἰσὶν, ἢ πῶς ἄλλως καλέσεις, ἢ θαύματα, ἃ ἐποίησεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος; Τί ἄλλο, εἰμὴ θαύματα εἰσὶν ἡ μετὰ τὴν πτώσιν τῆς βασιλευούσης πόλεως τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, καὶ μετὰ πλείστας ἄλλας περιπετείας διατήρησις τῆς *«Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ τῆς γλώσσης ἡμῶν»*; = Τί, τὰ ὑπὲρ αὐτῆς ἀνήκουστα καὶ τρομερὰ μαρτύρια μυριάδων Ἑλλήνων ὁμογενῶν καὶ τὸ ἀτρόμητον αὐτῶν; (λέγω ταῦτα πρὸς Δόξαν Θεοῦ) ἐ εἴνη ἡ συγκέντρωσις καὶ ἡ ἐν μιᾷ ψυχῇ καὶ μιᾷ καρδίᾳ ἀπάντων πρὸς τὴν ἐξουσίαν ἐπιχείρησιν τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ ἡμετέρου ἔθνους ἀπὸ ζυγοῦ ἀφορήτου καὶ ἐπονειδίστου; αἱ περιβόητοι νίκαι κατὰ στρατῶν καὶ στόλων ὑπὸ μηδαιμῶν πλοιαρίων καὶ αἱ ἀλώσεις ἀπορθητῶν φρουρίων; τί ἄλλο καλέσωμεν, ἢ θαύματα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, μεγάλα καὶ ἐξαισία γενόμενα ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις δυνάμει τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως τῆς μόνης πηγῆς παντὸς Ἀγαθοῦ! Τοιοῦτον λοιπὸν κατέχουσα θησαυρὸν ταύτην τὴν ὀρθόδοξον ἡμῶν πίστιν, τήρησον Αὐτὴν ἀλώβητον, ὧ Νεολαία τῆς Ἑλλάδος, καὶ κραταιώθητι ἐν αὐτῇ διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τῶν αἰώνιων ἀληθειῶν καὶ πάντων τῶν θείων καὶ Ἀποστολικῶν δογμάτων καὶ διδασμάτων καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἱερῶν τελετῶν, αἵτινες εἰσὶν ἀχωρίστως συνδεδεμένοι πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς πίστεως φρόνημα, καὶ γίνωσκε δ' ἐπὶ πάντων, ὅτι ὀφείλεις τῇ πατρίδι τὴν διὰ τῆς Θείας Χάριτος μεγαλυνθησομένην δόξαν καὶ εὐημερίαν καὶ μέλλον αὐτῆς. Λαμπρόν· καὶ ὅτι οὐδέποτε ἀποτίσεις τὸ ὄφλημά σου τοῦτο χωρὶς τῆς προσηκούσης ἀγωγῆς σου ἀρχομένης

πρῶτον καὶ κυρίως ἀπὸ τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς γνώσεως τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως. Διότι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἦν προσωρισμένον, ὡς φαίνεται, ἵνα διδάξῃ καὶ ἐδίδαξεν οὐ μόνον τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὰς ἐπιστήμας, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν ἐτι τὴν, ἣν παρέλαβε παρὰ τῶν Ἀποστόλων Ὁρθόδοξον πίστιν τὴν εἰς Χριστόν.

Διὸ καὶ ἡ Θεία Πρόνοια τοῦ Ἁγίου Θεοῦ, ἥτις ἔθηκεν ἡμᾶς μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, ἡυδόκησεν, ὅπως πρῶτοι πάντων τῶν Ἐθνῶν δεχθώμεν, καὶ διακρατήσωμεν ἀκίβδηλον καὶ γνήσιον τὸν χριστιανισμόν καὶ φωτίσωμεν δι' αὐτοῦ ὅπως καὶ ἐφωτίσαμεν δι' αὐτοῦ ἀκολουθῶντες ἄλλα καὶ πολλὰ ἔθνη. Αὕτη εἶναι ἡ πατρίς ἡμῶν, φιλότατη Ἑλληνικὴ Νεολαία, ὅταν δὲ καὶ σύ παρσκευασθῇς δεόντως καὶ ἀνατραφῇς ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν καὶ Πατρὶ τῶν φώτων, *«ἐξ οὗ πᾶσα δόσις ἀγαθῆ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον»*, πάντα κέκτησαι τὰ φυσικὰ καὶ ἠθικὰ στοιχεῖα τῆς προόδου, χρήζεις δὲ μόνον χειραγωγίας εἰλικρινούς, ἀληθῶς συναδούσης πρὸς τὸν προσωρισμὸν τῆς Ἑλλάδος, καὶ μὴ ἐπιβούλου. Εὐτυχῆς δὲ καὶ τρισόλβιος ἔσται ἡ Πατρίς, ἐὰν σὺ τύχῃς τοιαύτης ἀγωγῆς, δι' ἣν ἀπαιτεῖται συνεισφορά παρὰ πάντων τῶν γνησίων καὶ τὴν πατρίδα καθαρῶς ἀγαπῶντων Ἑλλήνων. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εὐρήνης ὁ διαφυλάξας τὴν πίστιν ἡμῶν ἀλώβητον, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν ἡμερῶν μακροθυμίας καὶ ἐξαγαγὼν τοὺς πατέρας σου ἐξ οἴκου δουλείας, δῶν σοι φρονεῖν καὶ κρατεῖν τὰ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως ἀπαρομείωτα καὶ ἀναλλοίωτα, ὡς ταῦτα παρέλαβες παρὰ τῶν ἁγίων ἡμῶν Πατέρων, καὶ αὐτῶν τῶν ὑπὲρ αὐτῆς γενναίως ἀγωνισθέντων καὶ ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου μετ' ἀειμνήστου εὐκλείας μέχρι τοῦδε πεσόντων, ἀγαπᾶν δ' ἐνθέρμως τὴν πατρίδα, καὶ προκόπτειν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν· γένοιτο!

Π. ΚΑΛΑΜΑΚΗΣ

ΟΙ ΜΩΡΟΛΟΓΟΙ ΤΟΥ 20^{ου} ΑΙΩΝΟΣ

Ἐρωτηθεὶς ὁ καθηγητὴς κ. Ἀμίλκας Ἀλιβιζάτος ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς *«ἐνότητος»* ἢ *«τῆς ἐνώσεως»* τῶν Ἐκκλησιῶν εἶπεν εἰς ὑποβληθεῖσαν αὐτῷ ἐρώτησιν διὰ τὴν Οὐνίαν, ὅτι: «τὸ προτεινόμενον παράδειγμα τῆς Οὐνίας χαρακτηρίζομένης ὡς μεθοδεύματος ἐκ τῶν ὑστέρων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς νόθου ἐνότητος ἐφευρεθὲν, θέλω νὰ πιστεύω, ὅτι παρὰ τὰ κοινῶς πιστευόμενα, δὲν εἶναι τοιοῦτον. Ἄν πράγματι εἶναι, τότε εἶναι ἄνευ ἐτέρου ἀπαράδεκτον καὶ ἀπορριπτέον διὰ τὸ ἀνελικρινὲς καὶ ἀπατηλὸν αὐτοῦ. Ἐάν, τοῦναντίον, εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ Οὐνία, ἀνεξαρτήτως τῆς κακῆς χρησιμοποίησώς της διὰ σκοποὺς προπαγανδιστικούς, εἶναι ἱστορικὸν γεγονός, τότε ἡ ἀδιάβλητος προβολὴ αὐτῆς δύναται, νὰ χρησιμεύσῃ θετικῶς ὡς γέφυρα συνεννοήσεως μεταξὺ Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Ἐκκλησίας, ἐνῶ ἡ χρησιμοποίησίς της ὡς μεθοδεύματος εἶναι ἀπαράδεκτος». (Βῆμα 15-5-65).

Ἐκ τῶν ἐκτιθεμένων αὐτῶν ὑπὸ τοῦ κ. Κα-

Σεχονότα και ΚΡΙΣΕΙΣ

θηγητοῦ ἀπόψεων καθίσταται δῆλον, ὅτι οὗτος προσπαθεῖ νὰ ἐξυμνήσῃ τὴν Οὐνίαν, ἥς αἱ ὕπουλοι, καταχθόνιοι καὶ σκοτειναὶ ἐνέργειαι κατὰ τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι λίαν γνωσταὶ εἰς τοὺς πιστοὺς. Οὐδεὶς ὀρθῶς φρονῶν περὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν εἶναι δυνατόν ποτε νὰ ἀνεχθῇ τὴν ἀπαισίαν Οὐνίαν.

Εἰς ἄλλην παράγραφον λέγει σχετικῶς μὲ τὸ θέμα τῶν ὑποχωρήσεων καλῆς θελήσεως διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ἐνώσεως : « Διότι τί εἶναι προτιμότερον δι' ἓνα εὐσυνείδητον χριστιανόν, ἐν περιπτώσει ἐπικειμένου θανάτου ἢ ἀπολύτου ἀπομονώσεως, νὰ ἀφήσῃ ἓνα χριστιανὸν ἄλλης ὁμολογίας ἀκοινωνήτον, ἢ νὰ ἐπιτρέψῃ κατ' ἄκρον οἰκονομίαν τὴν ἐκζητουμένην μετάληψιν τῶν ἁγιασμάτων τῆς Ἐκκλησίας, μεθ' ἧς δὲν ὑφίσταται ἔνωσις ; Ἐγὼ, φέρ' εἰπεῖν, (μὴ ἔχων καὶ οὐδεμίαν ἀρμοδιότητα ἐνεργείας) οὐδὲ πρὸς στιγμὴν θὰ ἐδίσταζον ἔναντι τυχόν κρατούσης ἀπαραδέκτου στενότητος ἀντιλήψεως ὡς πρὸς τὰς ἐκδηλουμένας θρησκευτικὰς ἀνάγκας ἐνὸς ἐμπεριστατοῦ χριστιανοῦ ἄλλης Ἐκκλησίας, νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν τοιαύτην communicatio in sacris καὶ θὰ προὔτιμων τὴν ταφὴν νεκρῶν ἀνηκόντων ἐν τῇ ζωῇ εἰς ἄλλην Ἐκκλησίαν διὰ τοῦ τελετουργικοῦ τῆς ἰδικῆς μου Ἐκκλησίας, παρὰ νὰ ἀφήσω ἀσυνόδευτον τὸν νεκρὸν αὐτὸν ἀπὸ τὸ σύνθηρες κατὰ τὰς κηδεῖας γλυκὺ καὶ παρήγορον ἄκουσμα τῆς ἐλπίδος τῆς ἀναστάσεως, ἀκούμενον ἔστω καὶ ἀπὸ ἱερατικῶν χειλέων ἑτεροδόξου χριστιανοῦ... » (Βῆμα 15 5 65).

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ὁ κ. Καθηγητὴς ἐρωτοτροπεῖ ἀσυγγνώστως πρὸς τὴν Ρωμαιοκαθολικὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἀγωνίζεται παντὶ σθένει νὰ ἐξυψώσῃ τὸ γόητρον αὐτῆς, μηδέποτε ποιῶν λόγον περὶ τῶν μεγίστων δογματικῶν διαφορῶν μεταξὺ Παπικῆς καὶ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ μηδέποτε ἐπίσης ἀποκαλῶν τοὺς Παπικοὺς αἵρετικούς.

Ἐὰν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς ἡμῶν ἔζη ὁ μέγας πρόμαχος τῆς Ὁρθοδοξίας ὁ ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός καὶ ἔβλεπε τὸ ἀξιοθρήνητον κατάντημα τοῦ κ. Καθηγητοῦ θὰ τοῦ ἔλεγε : αἰωνία σου ἡ κόλασις ! μωροδιδάσκαλε, διότι διὰ τῆς πολυμαθείας σου καὶ τῆς δοκησιοφίας σου κινδυνεύεις νὰ χάσῃς τὴν λογικὴν σου διδασκὼν ἀντὶ τῶν ὀρθῶν δογμάτων καὶ τῶν εὐσεβῶν τῆς Ἐκκλησίας παραδόσεων τὰ ὅλως ἀντιβαίνοντα πρὸς τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν.

Ἀκουέτω ταῦτα ὁ κ. Καθηγητής, ὅστις κάκιστα χαρακτηρίζεται ὡς αὐθεντία ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, διότι εἶναι μὲν αὐθεντία, ἀλλ' αὐθαντία ἐπὶ τῶν αἵρετικῶν φρονημάτων αἱ τῶν ἀσεβῶν πεποιθήσεων !

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ

Τὴν 11 Ἰουνίου ἑ. ἑ. πανηγυρίζει ἡ Ἱ. Μοὴ « Ἀξιὸν Ἑστὶν » ἐν Βαρυμπόπῃ, δι' Ἀρχιερατικῆς λειτουργίας. Ἀφ' ἐσπέρας θὰ τελεσθῇ Ἀρχιερατικὴ ἀγρυπνία κατὰ τὸ τυπικὸν τοῦ Ἀγίου ὁρους.

Συγκοινωνία ἀπὸ πλατεῖαν Κάνιγγος, διὰ τῶν λεωφορείων Βασιλ. Κτήματος ἢ Βαρυμπόπης.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

Τοῦ Σωματείου Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων « Παναγία ἡ Ὁδηγήτρια »

Τὴν 24-5-65 συνελθόντα τὰ μέλη τοῦ ὡς ἄνω σωματείου ἐν τοῖς Γραφείοις ἡμῶν, παραστάτος καὶ τοῦ Ἀγ. Προέδρου τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, ἐν μέσῳ παραδειγματικῆς τάξεως, ἐγένοντο αἱ ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Οὕτως ἐξελέγησαν :

- 1) Ἡ κ. Μαρία Παπακαρίου ΠΡΟΕΔΡΟΣ
- 2) Ἡ κ. Ἄννα Λέκκα (Πατρός) ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
- 3) Ἡ κ. Βασιλικὴ Παπαγεωργίου Γ.ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
- 4) Ἡ κ. Μαρία Χατζηνικολάου ΤΑΜΙΑΣ

Σύμβυλοι

- 1) Ἡ κ. Εὐαγγελία Τσαμίση
- 2) Ἡ κ. Βασιλικὴ Πυριάλα
- 3) Ἡ κ. Μελλομένη Ζαχαρία

Ἀναπληρωματικὰ Μέλη

- 1) Ἡ Δεσποινὶς Ὀλγα Κορρέ
- 2) Ἡ κ. Αἰκατερίνη Ζωϊδάκη
- 3) Ἡ κ. Εὐφροσύνη Παπαγιαννοπούλου
- 4) Ἡ κ. Μαρία Βερτοπούλου

Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ

- 1) Ἡ κ. Καλλιόπη Λεβαντῆ
- 2) Ἡ κ. Εἰρήνη Βαλογιάννη
- 3) Ἡ κ. Δ. Καρακώστα
- 4) Ἡ κ. Μαρία Σούτσου.

Μέσῳ τῆς « Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας » συγχαιρομεν ἐγκαρδίας τὰς ὡς ἄνω Κυρίας καὶ Δεσποινίδας εὐχόμενοι κατευδῶσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Σωματείου τῶν, τὸ ὁποῖον ἀθροῦβος ἐργάζεται με ἀξιέπαινον ἐνθουσιασμόν καὶ ἀνακουφίζει πολλὰς δυστυχεῖς ὑπάρξεις καὶ ἀποτελεῖ οὕτω τὸ στολίδι καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Τὴν Δευτέραν τῆς Ἀγ. Τριάδος ἐορτάζουν οἱ κάτωθι Ἱ. Ναοί :

1]	Ὁ Ἱ. Ναὸς Ἀγ. Τριάδος Κοπονίων.
2]	» » Ν. Λιοσίων.
3]	» » Τρίμη.
4]	» » Μπάλλας.
5]	» » Νεμέας.
6]	» » Λουτρακίου.
7]	» » Πεντέλης